

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

inter fratres: fratres appellat illos sex discipulos cum quibus ille erat iohannes. scilicet petrum thomam nathanaelem qui erat frater philippi. iacobum zebedei fratrem iohannis. et duos alios discipulos christi. quorum nomina subtrahunt. hii omnes cum iohanne piscatum iuerunt. et simul cum christo manducauerant. et erant tunc ibi quando christus illa verba dixit petro de iohanne. vel quod verius est per fratres intelligit totum discipulorum collegium. **L** Deinde ostenditur quis fuerit ille sermo collatus inter apostolos: quod discipulus ille: id est iohannes. non moritur: occasionem habuerunt ex hoc quod christus dixerat. sic eum volo manere. Nota quod quidam heretici dixerunt iohannem fuisse angelum et ideo immortalem. et est error scilicet eorum. Alii dixerunt quod adhuc vivit sub terra defosse in quam descendit. et dicunt quod illud manna quod scaturit de fovea est anhelitus eius. sed non est credibile quod tanto apostolo daretur locus subterraneus. Aliqui autem ut dicit beatus augustinus in sermone dignum et congruum est. Et hieronymus in sermone assumptionis dicit eum esse et fuisse mortuum. sed iam resurrexisse. et corpore et anima esse beatum. De his autem quemadmodum dicit magister in historiis scolasticis. Melius est pie dubitare quam temere diffinire. Sed tamen quod ipse mortuus fuerit. videtur ex eo. quia consequenter remouet opinionem discipulorum dicens quod discipulus ille non moritur unde subiungit et non dixit ei scilicet petro ihesus. quia non moritur: sed sic eum volo manere: non certe immortalem. sed absque passione donec veniam ad illum sumendum ex hac vita mortali: quid ad te. hoc ideo addit ut ostendat quod noticia de fine alicuius non pertinet ad hominem. sed est dei. unde sicut petro dictum est. quid ad te ita discipulis posset dici quid ad vos etc.

Tercia pars

¶ Ergo tangit nobile beati iohannis ministerium. quod euangeliste officio honorat. et tria facit. Primo namque commendat in se diuinitatis testimonium. dicens: hic de quo tanta dicunt: est discipulus ille qui testimonium perhibet de his: diuinitatis operibus. unde alibi dicit. Et qui vidit testimonium perhibuit. Nota quod licet possit aliquis scribere de his que non vidit. testimonium tamen perhibere non potest. nisi de auditis et visis. Aliqui autem euangeliste ita scriperunt facta christi quod eorum testes esse non potuerunt. cum illa non viderint sicut marcus et lucas. sed iohannes. audiuit et vidit facta christi et ideo testis vere esse potuit. unde in prima cano. dicit quod ab

initio fuit. quod audiuimus et vidimus oculis nostris. quod
 perspeximus. et manus nostre contrectauerunt de verbo vite.
 et vidimus et testamur et annunciamus vobis. In Secun-
 do tangit euangeliste officium: et scripsit hec: que in hoc volu-
 mine continentur ad nostram eruditionem. scriptura enim in-
 uenta est vt veritas innotescat absentibus et futuris. per vocem
 enim non possunt erudiri nisi presentes. vnde aposto. ad ro. 15
 Quecuq; scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt. Et ali-
 bi. Scripta sunt autem ad correctionem nostram. in quos fines
 seculorum deuenerunt. Nota q; beatus iohannes scripsit hoc
 euangelium post ceteros euangelistas. immo etiam post q; scri-
 pserat apocalipsim. et ideo hoc euangelium quantum ad scri-
 pturam est vltimus liber noui testamenti. sed non quantum ad
 materiam. quare vltimum continet inter euangelia locum. Na-
 m q; legitur in eccle. histo. beatus iohannes vsq; ad sexagesi-
 mum quintum annum post christi ascensionem sine admira-
 lo cordatenus euangeliz predicauit. compulsus autem ab epi-
 scopis totius asie. vt scriberet. Primo indixit generale ieiunium
 et vt omnes orationi insisterent. quatenus sibi deus reuelaret
 et ad memoriam christi facta reduceret. quod et factum est. Illi
 vero loco vbi hoc scripsit interpretauit. vt nullus ibi imbrum
 aut tempestatum esset accessus q; loci reuerentiam vsq; adhuc
 seruant elementa. Nota etiam q; quatuor cause assignant a
 rabano de scriptura euangelij iohannis. Quarum prima est. qz
 cum relegatus esset in exilium in pathmos insula insurrexerunt
 heretici in ecclesias asie maxime cherinthus et ebion qui dicunt
 christum ante mariam non fuisse. sed cu imperante verna ab ex-
 ilio redisset beatus iohannes coactus est a fidelibus vt aduersus
 hereticos scriberet. vnde etiam a diuinitate christi exorsus est di-
 cens. In principio erat verbum &c. Secunda causa est. quia ce-
 teri euangeliste circa humanitatem christi insinuandam insiste-
 rant. quia aut christus verus deus est et homo. ideo visum est
 sibi circa illius diuinitatem insistere. Tercia causa quia vidit qz
 ceteri euangeliste multa de factis christi omiserant. maxie ea que
 christus fecit in primo sue predicationis anno quando in carce-
 re erat iohannes. et ideo ipse voluit scribendo supplere defectum.
 Quarta causa est. quia ceteri euangeliste maxime ea domini scri-
 pserunt facta. que valent ad informandos mores. et ad vitam
 adiuam. Ipse vero iohannes scripsit verba domini et facta que
 nos alliciunt ad beatam vitam. et in vita contemplatiua comen-
 danda sua posuit intentione. **D** Nota etiam vt dicit rabanus

Sermo

q̄ inter omnes euangelioꝝ scriptoꝝes. Johannes eminet in diuinoꝝ misterioꝝ profunditate. Vnde merito in signo quatuor animalium aquile volanti comparatur. que volat altius cunctis auibus. et solis radios irreuerberatis aspiciat luminibus. ita etiam iste diuinitatis potentiam sublimius contemplan. cum domino ad celum volat. Ista autem preeminentiam cognitione diuinitatis conuenit sibi propter tria. primo propter cordis nudiciam. nihil enim ita impedit a cognitione diuinoꝝ. sicut carnales voluptates a quibus ipse fuit immunus. Vnde Math. 5. Beati mundo corde. quoniam ipsi deum videbunt. Secundo hec conuenit sibi propter familiarem christi amicitiam. ex qua meruit reuelationem secretorum. Vnde Jo. 14. Qui diligit me. diligetur a patre meo. et ego diligam eum et manifestabo mys̄tum ei. Tercio hoc sibi conuenit s̄m Rabanum. quia supra pectus domini in cena recubuit. vnde haustum sapientie ceteris excellentius de ipso dominici pectus fonte potauit. Tercio confirmat euangeliste ministerium veritatis attestatio: et scimus quia verum est testimonium eius: ea enim que de christo scripsit et testificatus est. ita vera sunt. q̄ in eis nulla falsitas potest admisceri. eo q̄ ipse talia scripsit instigante et docente spiritu sancto. qui mentiri non potest. et docet omnem veritatem. vt dicitur Johan. 16. Et ideo dicit bea. Augusti. in epistola quada[m] ad beatum Hieronimum de scriptoribus sacre scripture. q̄ ipse hanc reuerentiam detulit sacre scripture inter alias scientias. q̄ nullum de scriptoribus eius credat potuisse mentiri. quia sancto spiritu docente scripsit. Rogemus ergo deum etc.

In festo sanctoꝝum innocentum Sermo nis xiiii. Prima pars A

Angelus domini apparuit in somnis ioseph dicent
Accipe p̄nerum et matrem eius et fuge in egyptum etc. Math. 2. Talia sunt presentis vite gaudia. q̄ nullum ex eis purum est. sed omnibus eis tristitia admiscetur. quod non tantum in mundanis est verum. sed etiam in spiritualibus gaudiis sic esse docet experientia. Ecce enim post exultationem et cantica letitie quibus letati sumus cum multitudine celestis exercitus. q̄ natus erat saluator mundi. subito chorus n̄r sumpsit lamentum